

Сава Катрафиловъ на 18 май ст. ст. по обѣдъ въ най голѣмото сражение на „Милинъ-камъкъ“ бѣ тежко раненъ въ двата крака и неможеше да се мърда отъ мѣстото си, а само ох-каше отъ силнитѣ болки. Самъ Ботйовъ му прѣвърза ранитѣ, а той го молѣше да му отреже главата—, което никой отъ насъ номожеше да направи. Ако той можеше поне малко да се дѣвижи, то щѣхме да го земемъ съ насъ, както направихме съ Перо, но у него бѣше счупена коста на двата му крака и неможеше да се мърда, затова прѣди да тръгнемъ за Веслецъ Ботйовъ заедно съ менъ трѣброи труповетѣ на 11 души и про-гълзени оставихме Катрафилова на Милень Камъкъ, какъ е възможно при такова положение да мине вра-чанския балканъ и стигне до искър-ския проломъ, когато това расстояние е доста далечъ за единъ здравъ чо-вѣкъ! Най вѣроятното е че още на сутринята турцитѣ които ни бѣха за-обиколили му сж отрѣзали главата и сж го избавили отъ страданията му.